

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET-DELFTSCH STUDENTENCORPS

HOOFDREDACTEUR: B. SUURENBROEK. GRIFFIER: W. VAN LUTTERVELT. REDACTEUREN: A. H. BLOM
G. H. W. MEEDER — R. RADEMAKER — H. SALM.

VERSCHIJNT WEKELIJKS, BEHALVE IN DE VACANTIES. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER TOT
SEPTEMBER. — ABONNEMENT VOOR NIET-LEDEN V/H D.S.C. f 6.— PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f 0.25

ADVERTENTIE: PER VAK f 8.— (1/24 PAGINA).

UITGAVE EN ADMINISTRATIE: DELFTSCHE UITGEVERS MAATSCHAPPIJ — OUDE DELFT 101
18^e JAARGANG 8 MAART 1946 6 BLZ. No 15

Apollonummer

Lieve Dames,

Dank U dames, dank U zeer voor Uw aandacht.

Dank U voor Uw fleur, Uw goede vorm en Uw komst.

Weest welkom! Zoekt met tintelende oogen naar de dingen die U wachten. Voelt met Uw voetjes de spiegeling van de dansvloer en waant U niet op glad ijs. Laat Uw stem jubelend voortgolven in de volle zalen. Doet alsof U door sprookjesland doolt. Kortom, weest

riantes,

brilliantes,

desnoods

choquantes,

maar zeker

charmantes.

Nimmer vergete U zich in majeur te bewegen.

Zelden verschille Uw tred van het vivace.

Voortdurend toone Uw gelaat een nadrukkelijk vragend dominant septime.

Want dan slechts bent U verbonden met Apollo's sfeer.

Eerst dan hanteert U de citer met vaardigen hand.

En dat zal U niet lastig vallen, want ook Uw partner weet, dat U dit gelezen heeft.

Aan U Heeren.

Wekelijks wordt U van deze plaats toegesproken, berispt of soms nog wel erger. Niets van dat alles zult ge hedenavond vinden, want op het Apollobal, spreekt men niemand toe met didactische bedoelingen of het moet heel ernstig zijn, om van berispen en veel erger dingen maar te zwijgen.

Ja, zoo is het Apollobal.

U bent de vriendelijkheid zelve en onderhoudt een luchtige conversatie in Uw vriendenkring.

U bent

Ach wat bent U eigenlijk?

U moet

Ach, wat moet U eigenlijk op dit feest, U die het toch al zoo moeilijk vindt om naar bloempjes te kijken al zijn het maar muurbloempjes.

U, die nu eenmaal de tact mist een nacht met Uw dame op een aangename manier door te brengen. Het zijn niet de kostbare dranken en spijzen die U kunt savoureeeren, maar het is het eeuwig gebrek van U dat zich op de sociëteitsnachten ook altijd openbaart.

Een pijnlijke stilte volgt dan altijd op de Sociëteit en in de Doelen. Op de Phoenix vraagt men dan zich meestal af of U stom of gek bent.

In de Doelen waart gij het misschien niet maar hebben zij het werk voor U gedaan. Anders was de zaal niet die weelderige bloementuin geworden die ze nu is.

Zoo ziet U, een minvermogene van geest kan meer nut hebben voor het Delftsch Studenten Corps dan U die gek bent blijkbaar. Dit zij zoo en laat daarom Uw dwaze tong zijn werk doen en leeft deze nacht zooals U hem als gek behoort te leven.

B44 . A

REISINDRUKKEN

(Helaas werd op het allerlaatste oogenblik gemerkt, dat de zetter geen Grieksche letters bezit, zoodat we deze niet konden invoegen; wij verzoeken Uw clemencie, daar we wisten dat de meesten van U geen Grieksch kunnen vertalen en het dus toch nutteloos was, om deze tekst af te drukken.)

Pang! Met een luide knal sprong de alphasnaar van zijn cither. Apollo schudde de blonde krullen achterover en keek vertoerd op van de genoegens van zijn impromptu. De snaar had hem precies op zijn linkeroog getroffen en hij nam een waar kleurengamma waar. Fronsend de wenkbrauwen, liet hij het zilveren snaarwerk zakken, zooals wanneer een moede krijger zijn lans bezwaart. Het kwam dan ook met een luide donderslag op de marmeren vloer terecht, bliksemschichten jagend en donderroffels zendend over het geheele gebied rondom de Parnassus. Wolfen huilden, vlammingo's krijschten, zalmen sprongen op in de mulderde bergbeken, en zelfs de nietige neeven zoemden verstcord. Na eenig nadenken besloot de god van het licht om terstond een nieuwe te gaan halen, maar natuurlijk in vermoming en wel van den grijzen zanger Demodokos. Een oude gebogen gestalte daalde de berg af, naar het verblijf der Muzen op de Helicon, alwaar deze wonen in een octastile peripterale amphiprostylos temidden van heerlijke bloementuinen. Waren vandaar niet beroemd de goudgele Coreopsis en de Achillea met haar groote gele bloemschermen?

Apollo snoof met welbehagen de zoete geuren op toen hij de schone tempel naderde, plukte een Delphinium Hibryde en stak deze in het haar. Met moeizame gebaren betrad hij de treden van het stylobaat, alwaar de hoeder van de Muzen, een zekere Hees, hem tegemoet trad. Het was een nare vent.

„ — — — — — ”, zei hij, „ — — — — — ”

„ — — — — — ”, zei hij, „ — — — — — ”

„ — — — — — ”, antwoordde Apollo kort en noemde hem zijn naam Demodokos, ging naar binnen en legde zijn witte mantel op een der prachtige zetels. Terstond werd hij omringd door de muzen. Hij verlangde, als gast een bad en nadat hij met olie was gemasseerd, zette hij zich op een troon.

„ — — — — — ? ”, informeerde Hees.

Apollo knikte en dadelijk bracht een dienstmaagd een fraaie gouden kan water en goot dit boven een zilveren bekken over zijn handen en zette een gepolijste tafel voor hem neer. En een eerbare huishoudster bracht hem overvloedig brood en vele gerechten uit haar provisiekamer.

Toen de lust tot drank en spijs gestild was, bracht Terpsichore persoonlijk hem een schaal druiven, waarvan Melpomene hem een tros overreikte. Het drong pas tot Apollo door, dat het natuurlijk een ongunstig voorteken was, wanneer dit gebeurde door de muze van het treurspel en niet door Polyhymnia of Erato, toen hij zich op een vreeselijke manier verslikte in een tweetal pitten.

De hoestbui bedaad zijnde, bedacht Apollo, dat het verder waarschijnlijk ook wel mis zou gaan, waarin hij zich niet sterk vergiste want even later gebeurde er weer iets zeer pijnlijks. Clio bracht hem een fraaie amphoor met Helianthen en Heuchera en was het nu haar fraaie voorhoofd of de bijzonder aandacht, waarmee Demodokos (A.) haar hand vasthield, dat Eutrephe van jaloesheid een kratèr deed omstoten?

„ — — — — — !! ” riep Apollo, die het gevaarte op zijn groote teen kreeg.

„ — — — — — ”, zei Euterpe, „ — — — — — ”, maar dat was echt om zich een alibi te verschaffen.

Alle muzen schaterden om het dwaze gezicht van den rondspringenden Demodokos, terwijl hij zijn voet in de hand hield en angstvallig ervoor zorgde met de andere hand, dat zijn blauwe bril niet verschoof.

Op dat moment werd er geklopt op de gebeeldhouwde achterdeur van de opistodomos. Mees schoot toe en daar trad een nieuwe gast binnen. Apollo verschoot van kleur, want het was Demodokos.

In de volgende stilte, waarin men een druppel nectar had kunnen hooren vallen, sprak Demodokos de gevleugelde woorden:

„ — — — — — ”

„ — — — — — ”, zei Hees en zich wendend tot Apollo:

„ — — — — — ? ”

„ — — — — — ”, sprak Apollo.

„ — — — — — ! ”, zei Demodokos.

„ — — — — — ! ”, zei Apollo.

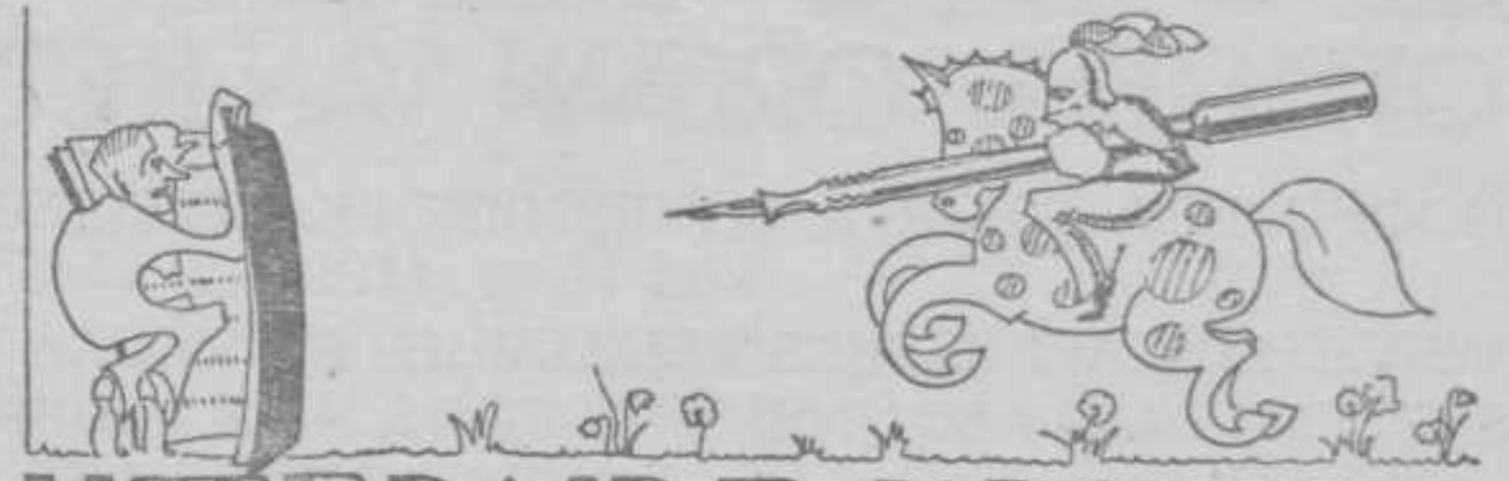
„ — — — — — ! ” riep Demodokos.

„ — — — — — !! ” donderde Apollo, rukte zijn vermoming af en stormde de zaal uit.

Bij de deur bleef hij even staan en schreeuwde nijdig „ — — — — — ! ”, trapte een vaas met Delphinia Salmonia omver en verdween in de azuur-blauwe aether.

Een zachtgroen waas lag over Phocis en Aetolië; en het miste dien dag sterk.

H.S.

LITERAIRE KRONIEK

Zomerdag.

Het is erg stil in de bibliotheek. Af en toe hoor je het geritsel van een blad dat omgeslagen wordt of het gekras van een vulpen. Iemand kucht. De oude professor die reeds lang gepensionneerd is, schuifelt zachtjes langs de tot berstens toe gevulde boekenkasten; zijn handen tasten langs de fraaie banden, die keurig uniform zich langs de muren aaneenrijen. Hij is bijna blind en waar zijn cogen tekort schieten moet de herinnering bijspringen; heeft hij niet vroeger hier dagelijksch gezeten, gevorscht en gevonden? Even aarzelt hij, dan trekt hij voorzichtig een boekwerk uit de rij en wrijft met de dikke brilleglazen over de pagina totdat hij na lang, vermoeiend zoeken de goede heeft gevonden.

Links en rechts zie ik anderen ijverig studeeren, stukken overschrijven of schijnbaar zichzelf vergetend voor zich uit staren. Het is stil, heel erg stil in de bibliotheek. Ontegengeseggelijk glijden mijn gedachten ieder oogenblik weer weg van mijn eigen lectuur; tevergeefs tracht ik mij te interesseeren voor de ingewikkelde berekeningen en de schier eindelooze reeks structuurformules die ik zoojuist heb doorgeworfeld. Ik luister naar het geritsel en naar het pengekras, hoor, daar kucht weer iemand; een nieuwe bezoeker duwt lomp de deur open en een korte wijle benut de zomerwind haar kans om door de openstaande ramen binnen te dringen.

Ik denk aan Elsje. In mijn verbeelding loop ik naast haar, loop te luisteren naar de opgewekte schertsverhalen die ze zoo gezellig kan vertellen; ik moet verslag uitbrengen over de weken dat ik haar niet meer heb gezien en ze lacht vroolijk over wat ik meegemaakt heb. We wandelen naar mijn huis en terwijl ik een leuk radiomuziekje opzoek, heeft zij met vaardige hand een kopje thee gefabriceerd. En als we ons in de luie stoelen hebben laten vallen en rustig een sigaret roken, maken we plannen voor het weekend, voor de week daarop en voor nog later. We racen naar het zwembad, doen een wedstrijd wie het eerste zijn zwempak aanheeft en duwen elkaar het water in. En als we moe en proestend op de kant klimmen laten we de zon over onze blooten ruggen spelen en genieten van zon, vrijheid en rust. En dan . . .

De oude geleerde gaat naast mij zitten en slaat met bevende hand de bladzijden een voor een om. Zijn gelaat is geplooid en de donkere rimpels steken fel af tegen zijn witgrijze haar. dat hij zoo nu en dan met de rechterhand doorwoelt. Soms prevelt hij zachtjes de tekst, die hij opgezocht heeft om dan minutenlang ononderbroken naar één zinsnede te staren.

Twee der groote ramen staan op een kier en een zonnige windvlaag komt naar binnen waaien. Op straat hoor je af en toe opgewonden kinderstemmen of het lawaai van een auto. Aan den overkant van het water, waarop de bibliotheek uitziet, is weinig verkeer: een enkele voetganger, soms een auto of een paard-en-wagen. Dan zie ik ineens een meisjesfiguur loopen, slank, sportief met een groote knalroode hoofddoek en een vlot mantelpakje aan. Maar dat kan niet . . . dat lijkt Elsje wel! En als zij dichterbijkomt en ik haar gezichtje herken, vlieg ik op, gris mijn aantekeningen bijeen, scheer rakelings langs mijn buurman en sla de deur van de bibliotheek met een slag achter mij dicht . . .

Het is weer stil in de bibliotheek. Af en toe hoor je het geritsel van een blad dat omgeslagen wordt of het gekras van een vulpen. Iemand kucht. De oude professor die reeds . . .

R.

Orkest impressies.

Lekker, u ziet ons toch niet, want u moet letten op wat u speelt!

Ho a, stommerd, je zit er leelijk naast te zagen en jij daar en jij...

Ik zal u maar in eens vertellen waar we zaten, want u raadt het toch nooit. Misschien moeten we wel zeggen, dat u dit nooit geraden zoudt hebben, want als u dit relaas leest, zal het bal met al die vreeselijke gebeurtenissen tot het verleden behooren.

Misschien leest u het ook wel heelemaal niet, wat kan dus ons, ja ons, het Zotje, Ruardi, Alphons, Karel Otto Pietekort en die ellendige zwakkeling van een Westra het ook nog eigenlijk schelen?

Wij hebben veel plezier gehad en ons kostelijk geamuseerd door strijkstokken te verwisselen en een clarinet vol met erwten te stoppen.

We zaten dan en let nu goed op, boven op den koepel tezamen met een kruik en een Radarapparaat, dat K. O. Pietekort en Alphons van der Velde hadden gestolen. Na de eerste helft werd Westra uit vreugde naar beneden gegooid. Het was schitterend, want we konden hem nauwkeurig volgen op het schermje van het toestel. De arme jongen, die toch al danig gesard was, had niet veel plezier van zijn avond.

Men zegt echter aan de poort van het St. Elisabeth gasthuis, dat zijn toestand vooruitgaand is.

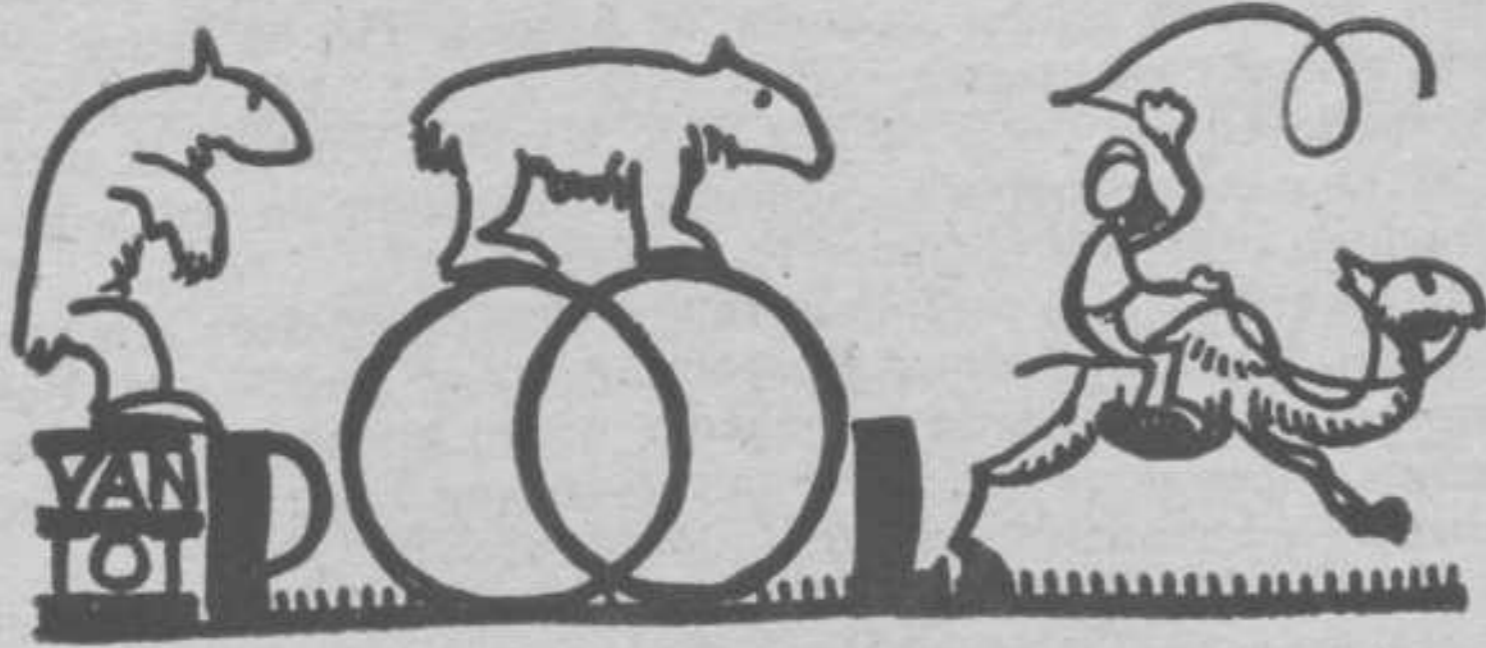
Hij kreeg ook nog een leeg jeneverkruik achter zich aan, maar die bleef, gelukkig voor hem, in een décor hangen. Kortom nogmaals we amuseerden ons kostelijk.

Het bereikte wel zijn hoogtepunt toen het Zotje er in slaagde door een gaatje in den orkestkoepel (wat Alphons had ontdekt) wat jenever in de vleugel te gieten, net op het oogenblik dat Egmont onhoofd werd in zijn ouverture. Plotseling was het afgeloopen en zat iedereen te klappen en stonden er twee onder ons te praten in bloemen verborgen. De afdaling naar beneden was niet gemakkelijk want hier en daar hing nog een achtergelaten noot, waarover je leelijk kon struikelen, vooral als die op elkaar zaten te vitten dat de een uit een deftiger stuk kwam dan de ander.

Wat er verder gebeurde, die verrassing op het bal, dat weet u zelf maar al te goed en u hoeft heusch niet te blozen.

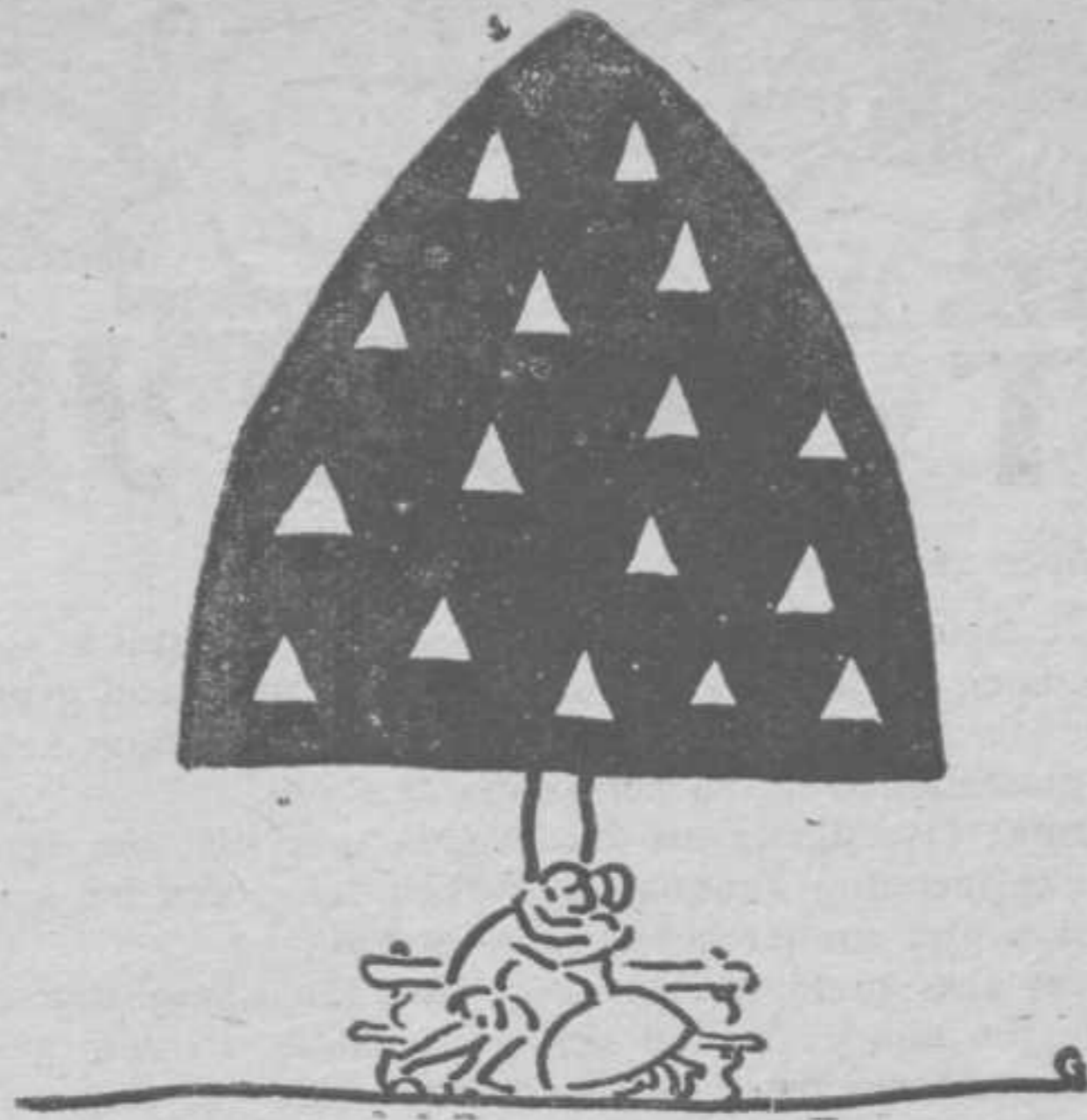
K. O. P.

A. H. B.

De wereld danst.

„Het huwelijk is een lang gesprek”. Wie zei dat ook al weer? Enfin, dat deed er ook minder toe, maar een feit blijft het dat een Apollobal ook één lang gesprek is, althans behoort te zijn, en dat 't maar moeilijk is om het gaande te houden, vooral als je daar met een meisje als Fietje opgescheept zit. Ja, opgescheept. Dat hij bij Ruardi haar eenige attenties bewees en bij voorkeur met haar gedanst had, hoefde voor Fietje toch zeker nog geen argument te zijn om zich zoodanig bij hem te pousseeren als zijn dame voor het bal, dat hij er met goed fat-

Ochtendstemming.

Het diepe rood, eenzaam
Flonkerend in de bokaal
Werd al bijna weer vaal
In het prille ochtendgloren.

Een stel half gevulde glazen
Stond als een troep dwazen
Te staan op den rand van het buffet.
Ze voelden zich wat achteraf gezet.

Nog een enkel paar zwierde
In de nu schijnbaar halfversierde
Donkere leege zalen,
Waar bedienden reeds vuile bordjes op kwamen halen.

Zoo was dan het slot van Apollo's feest.
„Het is weer geweest”,
Zegt men tegen elkander
En denkt daarbij soms rare dingen van den ander.

A. H. B.

soen niet meer af kon. Het is een wantoestand, zooals je je door een meisje achtervolgd kunt voelen.

Voorbij gansse een paar in nuppelend plezier, een paar dat zich afvroeg waarom Westra II en zijn dame zoo dom en raar keken.

Ontzettend. Hoe zeg je in vredesnaam een meisje dat je van haar houdt? Hoe maak je haar de functie van een donkere bioscoopzaal duidelijk? Hij was nu al 3 uur lang bezig met het plaatsen van listige complimenten, geestige of verveelende natielikhedjes en amusante geschiedenissen. Hij had met haar gedanst tot zijn armen er moe van werden. En zij? Zij had lief gelachen en zich wat dichter tegen hem aangeveleid en wat van haar vriendinnen verteld. Maar nog steeds waren er geen beslissende woorden gesproken of daden verricht. En je kan zoiets toch ook niet voor het lieve vaderland weg doen; bovendien is ze een professorsdochter. Neen dat moet listig aangepakt worden.

Voorbij danste een paar in babbelen plezier, een paar dat zich afvroeg waarom Westra III en zijn dame zoo dom en moeilijk keken.

Zeker, ze zag er aardig uit, danste vlot en praatte niet eens zoo erg bête en ondanks dit alles kon hij haar niet meer luchten, terwijl haar aanwezigheid wel dwong tot zien. Merkwaaardig. Hij had Fietje tevoren nooit anders dan in een gezelschap van meer dan 2 personen meegemaakt en haar toen leuk gevonden. Nu echter, na enkele uren, werkte zij op hem als zoutzuur op kalksteen *). Over alles wat zij deed, zei of vroeg had hij wel een gemeene opmerking kunnen maken. Voorbij danste een paar in hobbelend plezier, een paar dat zich afvroeg waarom Westra IV zoo geërgerd naar zijn dame keek.

Trompetten krijschen, heerlijk valsch
Men danst een slowfox of een wals
Een koe danst ook, als 't gras is malsch
Maar op het groote Apollobal
Danst iedereen voor niemendal.

De band speelt sleepende muziek
Wat lampjes schijnen feeëriek
Een enkel paar danst fanatiek
Maar menigeen, die het beziet
Denkt laconiek: ik ga failliet.

Waarom ook niet?

G.M.

*) Bruisend.

Mijnheer de Hoofdredacteur,

In „De Spiegel” van 22 Februari zag ik een stukje van mij opgenomen in de 2e jaars rubriek. Ik veronderstel geen fouten in Uw Redactie en meen, dat U een bedoeling hebt met deze plaatsing. Daarom het volgende:

Misbruikt Uw plaats als Hoofdredacteur niet om een persoonlijke meening kenbaar te maken t.a.v. een bepaald lid! En zeker niet zonder het te motiveeren!

Ik weet zeer goed, sterker nog, dat een „kennismaker” in Uw oogen minder is dan een eerste-jaars. In vele gevallen hebt U inderdaad gelijk. Maar hebt U er wel eens aan gedacht, dat er „kennismakers” zijn die voor het Corps voelen? Voordat U iemand als een „hopeloos geval” kenschetst moet U hem eerst kennen en daartoe kan er van U óók wel eens iets uitgaan! Dan wordt er van U meer verwacht dan het plaatsen van een dubbelzinnige opmerking om vervolgens weg te loopen. Vat U dit laatste niet alleen op als een persoonlijk verwijt van mij jegens U, Mijnheer de Hoofdredacteur! Ik haal het voorval slechts aan omdat het zoo goed past in het kader van de opvoedende taak, die U in het Corps verricht. Verder blijf ik zéér algemeen.

Als het U werkelijk ernst is met het Corps en zijn leden, dan moet U zich niet bepalen tot het „trappen tegen uitstulpingen”, hoe nuttig dit op zichzelf ook is! Dit bedoelde ik ook met het stukje over de brand van de Sociëteit „Phoenix”. Maar misschien is dit niet tot U doorgedrongen.

Met welgemeende dank voor de plaatsing,

J. H. UITERWIJK.

Weledelgeboren Heer,

Niet wetende welke Redacteur verantwoordelijk is voor de rubriek ingezonden stukken, wend ik mij tot U. Deze Redacteur heeft de vergissing begaan mij onder het tweede jaar te rangschikken.

Ik neem aan, dat het een vergissing is en hoop, dat deze fout hersteld wordt.

Verder is mijn stuk besnoeid en veranderd, zoodat het van een cultuurhistorische in een pornografische bijdrage veranderd is. Hoewel ik bij ervaring weet hoe moeilijk dit is, kan het toch beter. Men kan een stuk inkorten zonder dat de strekking en inhoud verandert.

In de hoop, dat U den betreffenden Redacteur van deze brief in kennis stelt, teekent

Uw dw. dn.

J. L. DE KROES.

Helledans.

(Resumé van het voorafgaande: Op het galabal, dat georganiseerd is door Jasper en Aquarel, en dat als tegenhanger van de vervlakte moderne danspartijen bedoeld is, heerscht een uitstekende stemming. In de, voor deze gelegenheid feestelijk versierde danszalen van Ruardi, recipieert Jasper voor zijn gasten en omstreeks het midden van den nacht, als de stemming haar hoogtepunt heeft bereikt, spreekt hij hen toe. Even tevoren heeft Jasper tot zijn verbazing gemerkt, dat Ari Westra spoorloos verdwenen is.)

Terwijl de laatste stemmen verstomden en alle aandacht op Jaspers gericht werd, verhief deze zich langzaam van zijn

Mijne Heeren Redacteuren,

Vol verbazing wreef ik mijn oogen uit, toen ik de Spiegel van de 15e febr. inkeek en daarin een gedicht aantrof met mijn naam er onder.

Eerst gingen mijn gedachten uit naar spiritisme, maar toen ik het eens goed doorlas, bleek me, dat zelfs daarvan geen sprake kon zijn. Want ik zou geloof ik, zelfs niet in trance een gedicht over een cigaret kunnen schrijven met als titel: „Mijn Meisje”. Dat is toch waarlijk belachelijk. Ik veronderstel dan ook, dat er een of ander knipgenie is geweest, dat titel, gedicht en onderteekening van diverse stukken heeft genomen en die tot dit geheel heeft samengevoegd om het hoofd: „Belachelijk”, waaronder het stond, reden te geven. Dit moest toch ergens op slaan!

Inderdaad is het maar goed, dat U het artikel, dat ik werkelijk ingestuurd heb, niet geplaatst hebt.

In mijn beschrijving van het korenveld had ik n.l. nog een plant vergeten, en wel de ratelaar, de bleekgele parasiet, die zijn wortels boort in die van nuttige planten en van hun levenssappen tracht te groeien. Gelukkig maar, dat deze plant zeer los geworteld is en met geringe kracht losgescheurd kan worden.

Mijne Heeren, U dankend voor de verleende plaatsruimte blijf ik

Uw toegenegen

J. PIJPKER.

Mijnheer Uiterwijk,

Mijnheer de Kroes,

Mijnheer Pijpker,

U maakt zich alle drie schuldig aan de allernaangenaamste gewoonte om beeldspraak te misbruiken voor iets dat U met gewone woorden ook kunt zeggen. U noemt zichzelf resp. een uitstulping, cultuurhistorisch en een bleekgele parasiet. De gewone termen zouden in dezelfde volgorde zijn: een minderwaardigheidscomplex, zelfoverschatting en gebrek aan belangstelling, karakterfouten waarvan U alweer in de gegeven volgorde niet geheel vrij bent.

Maar wat U feitelijke bezwaren tegen het opnemen van Uw stukjes in de 2e jaarsrubriek betreft, zij de volgende verklaring gegeven. Helaas kan, in verband met papierschaarste en uitstedigheid van enkele zettters nog steeds geen eerstejaarsnummer gemaakt worden en U zult het ons dan ook niet euvel duiden, sterker U zult het te weten appreciëren dat wij daarom Uw bijdragen alvast in het 2e jaarsnummer opnamen.

Tenslotte willen wij niet nalaten U drieën een riem onder het hart te steken: schrijft U nog eens zoo'n aardig stukje.

Redactie.

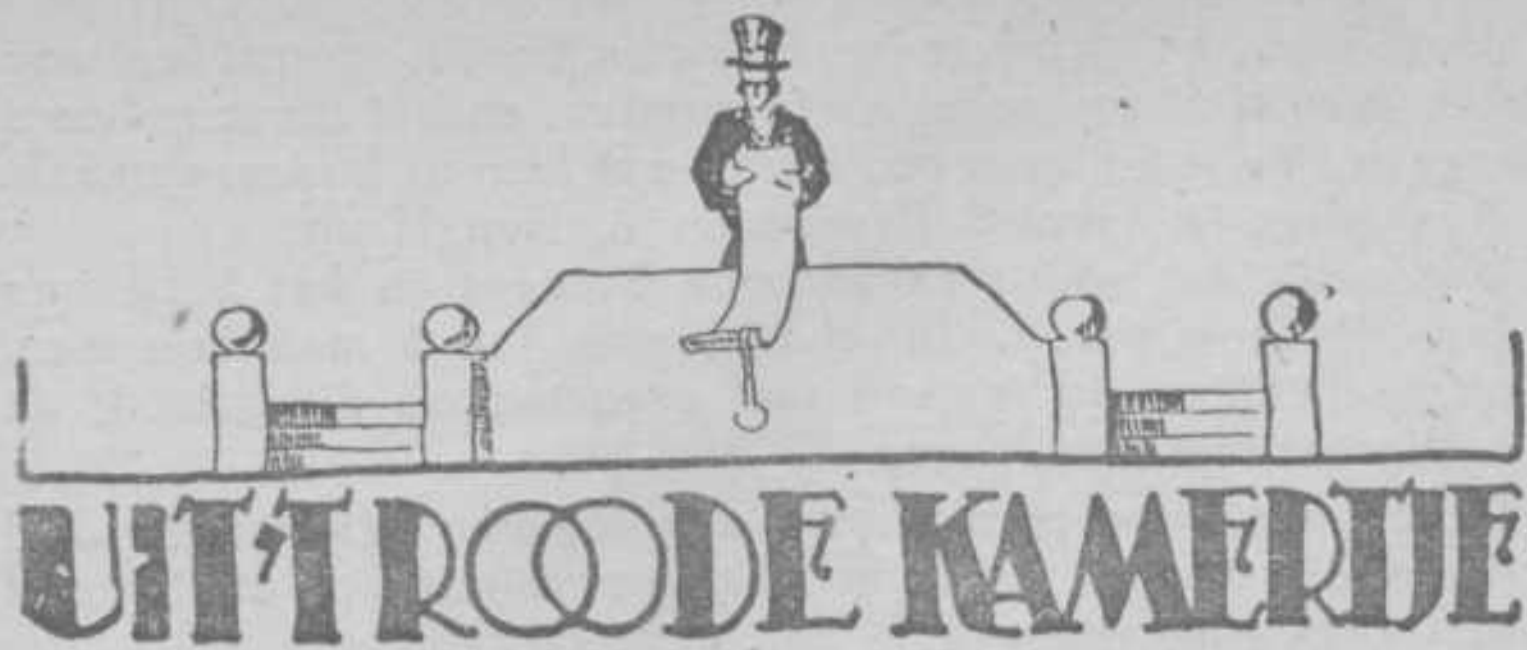
zetel. „Vrienden” sprak hij. „U weet allen dat ons genoeglijk samenzijn van hedenavond een bijzonder cachet heeft. U kent mijn voorliefde voor de schoonheid van het leven, een schoonheid die helaas geknecht wordt door een bandeloze maatschappij, die alle contact met de pure aesthetica voorgoed schijnt verloren te hebben. Het is bitter dit te moeten realiseren, doch het is mij een immense vreugde U hier verzameld te zien, U allen, van wie ik weet dat U mijn aesthetische dogma's ondersteunt en zal willen trachten deze met elkander te verwezen.....”

Hier werd Jaspers toespraak ruw onderbroken door een hels lawaai, aan een der toegangspoorten tot de groote zaal. Een troepje van ca. twintig jongelieden drong tusschen de luisterende paren door onder het uitroepen van kreten als, „Weg met de schoonheidswaanin”, „Jasper eruit!”

Onmiddellijk werd van alle kanten ingegrepen; een woest gevecht ontwikkelde zich, waarbij flauwgevallen en werden vertrapt, spiegelruiten werden verbrijzeld en tafels met glaswerk opzij werden gesmeten. Een stoel werd door het lichtruim geslingerd en trof een kostbare kristallen lichtkroon die met een geweldige smak op de vechtende eronder smakte. Plotseling slitste het licht uit en onmiddellijk klonk een aantal pistoolschoten, gevolgd door een door merg en been dringend gekreun en het wegvluichten van een drom, in panische angst verkeerende oproerlingen.

Wie had geschoten? Wie was gekwetst, gedood misschien?

(wordt vervolgd).

De Senaat maakt bekend dat de 98ste Dies Natalis van het Delfsch Studenten Corps zal gevierd worden op Donderdag 21 Maart en Vrijdag 22 Maart a.s. De Reunie voor oud-leden zal plaats vinden op Zaterdag 23 Maart Nadere bijzonderheden zullen volgende week bekend gemaakt worden.

Namens den Senaat,
W. H. VERLOOP, Secretaris.

Om het geven van onnoodig veel boetes te voorkomen, vestigt de Senaat er de aandacht op, dat volgens Hst XV der Wet de laatste termijnen van de contributie van Corps en Corpsverenigingen alsmede de prijs van den Almanak 10 Maart a.s. voldaan moeten zijn. In verband met de moeilijkheden, die dit voor vele leden met zich meebrengt, heeft de Senaat besloten deze termijn te verlengen tot 15 Maart a.s. Ook voor degenen, die in Februari geïnaugureerd werden, geldt deze regeling, waarvan echter in overleg met den Thesaurier van den Senaat dispensatie verkregen kan worden.

Betalingen kunnen geschieden: contant in het Senaatsarchief, per giro no. 26866 ten name van den Senaat van het Delftsch Studenten Corps en via de bank R. Mees en Zonen te Delft. In deze beide laatste gevallen moeten naam, adres en jaar van aankomst duidelijk worden vermeld.

Namens den Senaat,
F. H. VAN DER LINDEN VAN SPRANKHUIZEN,
Thesaurier.

De Stem- en Schouwburg Commissie maakt hierbij bekend dat vanaf 25 Februari 1946 eene verkiezing gehouden zal worden voor de functie van Redacteur van het Officieel Orgaan van het Delftsch Studenten Corps „De Spiegel”: Eventuele stemmingen zullen nader worden bekend gemaakt.

Candidaat door den Senaat gesteld:

den Heer H. C. G. LANGEMEIJER.

Namens de Stem- en Schouwburg Commissie,
N. A. STIGTER, Secretaris.

Het Eerste Jaar van 1945.

Het Bestuur van het Eerste Jaar van 1945 heeft zich na de op 4 Maart gehouden eerstejaars-vergadering als volgt samengesteld:

P. VAN LEEUWEN, President.
J. J. VAN MONSJOU, Secretaris.
A. VAN DE KOPPEL, Thesaurier.
P. H. CUPERUS, Commissaris.

Namens het Bestuur,
J. J. VAN MONSJOU, Secretaris.

Na Aafjes → Bilderdijk.

Omfloerste trom
Noch rouwgebrom
Ga romm'lend om
Door Phoenix' zalen
Waar stil en stom
't Studentendom
Zich inspant om
Het daag'lijksch bier te halen.

Dieptragische figuren bij de haard
Die nog een vaag' herinnering bewaart
En nu godzalig naar uw borrel staart
Ga voort en droom van het verleden —
En allen die bij 't gouden hek
En elders met een groote bek
Diepzinnig zit te vijgen:
Waarom zoudt u ook zwijgen?
En wie het zwijgen er toe doet
Ga voort en doc u flink te goed
Aan bier en brood en prak
Verschaf u ook wat kak
Zoo wordt u met gemak
Nog Corpslid als het moet.

Het neo-prollendom
Tezamen met den ouderdom
Gaan in een drom
Door Phoenix' zalen
Opdat de schouw
Traditie-trouw
Met kreten rauw
Zijn gram kan halen.

A. MANGER.

De burgerman.

U is een burgerman en ik een heer (hear, hear!)
Dat is niet iets om zoo maar uit te vlakken,
Al heb ik geen benul van al die vakken
Die U ons onderwijst, tóch ben ik meer.

Ik ben van stand, dat zeg ik keer op keer
En de distinctie, die heb ik te pakken.
Wel, laat ik dan voor mijn examens zakken
Ik heb mijn stamboom en familieëer.

U bent wel zeer verdienst'lijk opgeklimmen
Maar denkt U nu te worden ingehaald
In onze kring, met pijpen en met trommen?

U bent abuis. Wat was Uw vaders vader?
Van hem heeft men mij nimmer iets verhaald.
Was hij reeds prof? Beschouw 't in dit kader.

DIK HIJMANS.

Het Bestuur van het D.S.M.G. „Apollo” heeft zich bij zijn laatste wisseling als volgt samengesteld:

F. W. DE VLAMING, President.

W. J. WOLFF, Secretaris.

P. F. W. DE NEEVE, Thesaurier.

H. SALM, Bibliothecaris.

W. C. MULDER, Commissaris.

W. J. WOLFF, Secretaris.

S.C.V. te Delft.

Het verheugt het Bestuur van de Studenten Caroussel Vereniging ten zeerste te kunnen mededeelen, dat er zich thans weer verscheidene mogelijkheden voordoen om de ruitersport te beoefenen. Zooals men weet is de manege te Delft niet meer voor dit doel beschikbaar. Er is daarom contact gezocht met maneges in andere steden. De directie van de Tattersall-Manege in Den Haag is bereid, om aan de leden van de S.C.V. te Delft, tegen de voor het oogenblik zeer geringe prijs van f 3.50 per uur, les te geven, indien er geregeld en in clubverband gereden wordt.

Het zal vele oud-leden interesseeren te vernemen, dat de heer P. Heugens reeds sedert geruimen tijd de beschikking heeft over een rijpaard, dat in de manege aan den Bezuiden-

houtscheweg, tegenover het Huis ten Bosch, staat. Men mag den heer Heugens zeker niet vergeten, en het Bestuur hoopt zeer dat de leden eens een uurtje met hem af komen spreken. Zijn adres is: Gerard Reynstraat 6, Den Haag. Verder is de 's-Gravenhaagsche Manege in het bezit van een voltigeer-paard. In clubjes van 4 à 6 man kan men, onder leiding van iemand met ervaring op dit gebied, de voltigeerkunst beoefenen.

Degenen die van plan zijn om aan één van deze dingen deel te nemen, worden verzocht zich in verbinding te stellen met den vice-secretaris van de S.C.V. te Delft.

Namens het Bestuur,

E. S. STOOP, Vice-Secretaris.

Nachtelijke kaartleesrit D.S.M.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Motorclub stelt zich voor, op Vrijdag 15 Maart een nachtrit te organiseren. Start ± 7.30 n.m. van de Societiet Phoenix. Wind en weder dienende zullen de deelnemers voor middernacht weer in Delft terug zijn.

Inteekelijst op de Societiet Phoenix. Inschrijfgeld f 1.—

Namens het Bestuur,

J. LELS.

Delftsche Studenten Aeroclub.

Zooals vroeger gebruikelijk zal ook thans weer geregeld een D.S.A.-koffietafel gehouden worden en wel in Café Overgaag op de Beestenmarkt. De eerste bijeenkomst zal zijn op Woensdag 13 Maart te 12.30 uur.

Namens het Bestuur,

J. J. KAPPEYPNE VAN DE CAPPELLO.

Le seul bon ton
c'est le Bourdon.

N.V. „**HOLLANDIA**” DELFT
LEVENSVZERZEKERING

N.V. B. VETH & Co.
Dirklangestraat 68-70
Telefoon 42

Levering van
prima kwaliteit

MELK en BOTER,

voorzien van het Rijksbotermerk

Veritas

Onafhank-lijk Dagblad
voor Delft en Omstreken

Studenten-abonnement

f 2.50 per kwartaal

Administratie

„**VERITAS**”

Koornmarkt 62, Delft. Telefoon 1375

REPETITOREN

Dr Ir C. J. D. M. Verhagen n.i. Botaniestraat 30, Delft.
Repeteert en tenteert Natuurkunde.

Ir O. L. Donker, van Lezuwenhoeksingel 40, Delft.
Wiskunde, Natuurkunde, Mechanica, Electrotechn. B.C.

„ACADEMIA”

Boekhandel en Antiquariaat
voor Techniek-Wetenschap-Kunst
OUDE DELFT 101-103, DELFT, TEL. 1776.
NAAST HOOFDGEBOUW T.H.

Zoo juist verschenen

onmisbaar voor studenten der Werktuigbouwkunde.

Ir D. J. Boks en Ir L. H. van der Deyl
STOOMKETELS 3e Druk 1946

Prijs f 9.95

Let op volgende aankondigingen
op deze zelfde plaats.

BESTELBIJZET aan Academia Boekhandel

Ondergeteekende

adres te

verzoekt toezending van ex. Boks - v. d. Deyl, Stoomketels à f 9,95

Datum: 19.....

Handteekening: